

2013.01.01-től hatályos állatvédelmi törvény

1998. évi XXVIII. törvény

az állatok védelméről és kíméletéről

Az Országgyűlés - annak tudatában, hogy az állatok érezni, szenvedni és örülni képes élőlények, tiszteletben tartásuk, jó közérzetük biztosítása minden ember erkölcsi kötelessége,

- elismerve azt a megkülönböztetetten nagy értéket, amelyet az állatvilág egésze és annak egyedei jelentenek az emberiség számára,

- kifejezve azon szándékát, hogy Magyarország tevékeny módon részt vállaljon az állatok védelme és kímélete érdekében kifejtett nemzetközi erőfeszítésekből, az állatok ésszerű védelmének és kíméletének biztosítása érdekében az alábbi törvényt alkotja:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § E törvény célja, hogy elősegítse az állatvilág egyedeinek védelmét, fokozza az emberek felelősségtudatát az állatokkal való kíméletes bánásmód érdekében, valamint meghatározza az állatok védelmének alapvető szabályait.

A törvény hatálya

2. § E törvény hatálya kiterjed:

(1) *a)* a gazdasági haszon céljából tartott, igénybe vett állatokra;

b) a kutatási-kísérleti célra szolgáló állatokra, a diagnosztikai vizsgálat és az oltóanyag-termelés céljából tartott állatokra, a génbankként kezelt állatokra, a géntechnológiával módosított gerinces állatokra, valamint a tudományos ismeretterjesztés és az oktatási demonstráció céljából tartott állatokra;

c) a verseny- és sportcélra tartott állatokra;

d) a pásztoreberekre, az őrző-, védő-, mentő-, jelző-, vakvezető, rokkantsegítő és terápiás kutyákra;

e) a vadászatra alkalmazott állatokra, ha jogszabály másképpen nem rendelkezik;

f) a mutatványos vagy bemutatási célra szolgáló állatokra;

g) a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a nemzetbiztonsági szolgálatok és a közfeladatokat ellátó őrszolgálatok feladatainak ellátását szolgáló állatokra;

h) a kedvtelésből tartott állatokra;

i) a veszélyes állatokra, a házasított állatok gazdátlan egyedeire (kóborállat), az állatkertekben, a vadaskertekben és a vadasparkokban élő (tenyésztő) állatokra, továbbá a vadon élő fajok bármilyen célból fogva tartott egyedeire, ha külön jogszabály másként nem rendelkezik.

(2) E törvénynek az állat kíméletére, az állatkínzás és az állatkárosítás tilalmára, valamint a jó gazda gondosságára vonatkozó rendelkezéseit a vadon élő állatokra is alkalmazni kell. A halászható, horgászható halfajokra és a természetvédelmi oltalom alatt álló, illetőleg nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó állatokra jogszabály eltérő rendelkezéseket is megállapíthat. E törvény rendelkezéseit a vadászható állatfajok tekintetében a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvényben szereplő eltérésekkel kell alkalmazni.

Alapfogalmak

3. § E törvény alkalmazásában:

1. *állattartó*: az állat tulajdonosa, illetve aki az állatot vagy az állatállományt gondozza, felügyeli;

2. *állat károsítása*: az állat testi épségének, szervezetének, pszichikai állapotának vagy viselkedésének tartós, hátrányos megváltoztatása;

3. *állatkert*: a természet- és állatvédelmet szolgáló állandó létesítmény, ahol az állatokat évente folyamatosan hét napnál hosszabb időn keresztül a nagyközönség részére való bemutatás céljából tartják, és amely az ismeretterjesztést, oktatást és nevelést az ott élő állatok folyamatos és szakszerű bemutatásával, valamint tájékoztatással biztosítja; nem minősül állatkertnek a cirkuszi menaszéria és az állatkereskedés;

4. *állatkínzás*: az állat szükségtelen, fájdalmat okozó bántalmazása, vagy olyan hatást eredményező beavatkozás, bánásmód, valamint szükségleteinek olyan mértékű korlátozása, amely tartós félelmet vagy egészségkárosodást okozhat, továbbá az öröklődő betegségben szenvedő - nem kísérleti célra szánt - állategyed tenyésztése, szaporítása;

5. *állatpanzió*: olyan intézmény, amely díjazás ellenében vállalja állat meghatározott időre szóló megőrzését, felelősséget vállalva annak jó gazda gondosságával történő tartásáért, egészségéért, valamint az állatok és a környezetükben lévő emberek biztonságáért;

6. *állatmenhely*: az elkobzott vagy ideiglenesen megfigyelés alatt tartott állatok kivételével a gazdátlan állatok ideiglenes vagy állandó, ellenszolgáltatás nélkül történő elhelyezésének céljából működtetett intézmény;

7. *beavatkozás az állaton*: az állat fizikai, élettani vagy pszichikai állapotának megváltoztatása;

8. *jó gazda gondossága*: az az emberi tevékenység, amely arra irányul, hogy az állat számára olyan életkörülményeket biztosítson, amely az annak fajára, fajtájára és nemére, korára jellemző fizikai, élettani, tenyésztési és etológiai sajátosságainak, egészségi állapotának megfelel, tartási, takarmányozási igényeit kielégíti (elhelyezés, táplálás, gyógykezelés, tisztán tartás, nyugalom, gondozás, kiképzés, nevelés, felügyelet);

9. *állatkísérlet*: állat kísérleti, oktatási vagy egyéb tudományos célból való felhasználása, amely az állatnak a helyes állatorvosi gyakorlat szerint kivitelezett tűszúrás által okozott egyenértékű vagy annál magasabb szintű fájdalmat, szenvedést, kínt vagy maradandó károsodást okozhat, beleértve bármely olyan tevékenységet, amely állat születését - beleértve a kikelést - eredményezi ilyen körülmények közé, valamint az ilyen állapotot eredményező géntechnológiailag módosított fajtavonalak létrehozását és fenntartását; az állat ilyen felhasználása akkor is kísérletnek minősül, ha a fájdalom, szenvedés, kín vagy maradandó károsodás kiküszöbölése céljából érzéstelenítést, fájdalomcsillapítást vagy egyéb módszert sikeresen alkalmaznak; nem minősül állatkísérletnek a nem kísérleti jellegű, mezőgazdasági vagy állatorvosi tevékenység, illetve az állatok leölésének vagy megjelölésének a természettudományok által elfogadott korszerű, kevésbé fájdalmasnak tartott módszereinek alkalmazása, valamint az állatnak kizárólag a szervei vagy szövetei felhasználása céljából történő leölése;

10. *állat életének megengedett módon való kioltása*: az állat életének a legkisebb szenvedés okozásával, valamint a faj adottságainak figyelembevételével történő szakszerű és gyors kioltása;

11. *cirkuszi menaszéria*: olyan, állatok tartására szolgáló létesítmény, amelyet cirkuszi előadásra, mutatványra betanított, illetve betanítandó állatokból álló állatsereglet tartására létesítettek, illetve tartanak fenn, és amely az állatok tartására a jogszabályi és a hatósági előírásoknak megfelelő létesítménnyel, berendezésekkel és eszközökkel, továbbá az állatok ellátására, betanítására, felügyeletére az ilyen előírásoknak megfelelő szakszeméllyel rendelkezik;

12. *állat kábítása*: minden olyan szándékos eljárás, amelynek alkalmazása a tudat és az érzékelés fájdalom nélkül történő elvesztését okozza, beleértve a közvetlen halált okozó eljárásokat is;

13. *beszállító*: a tenyésztők kivételével bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki kísérletben való felhasználás céljából, vagy szervek vagy szövetek tudományos célú

felhasználása céljából állatot szállít.

II. Fejezet

AZ ÁLLAT VÉDELME NEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

Az állat tartásának általános szabályai

4. § (1) Az állattartó köteles a jó gazda gondosságával eljárni, az állat fajának, fajtájának és élettani szükségleteinek megfelelő életfeltételekről gondoskodni.

(2) Az állat életfeltételeinek kialakításánál tekintettel kell lenni korára, nemére és élettani állapotára. Biztosítani kell az egymásra veszélyt jelentő, egymást nyugtalanító állatok elkülönített tartását.

(3) Az állattartónak gondoskodnia kell az állat igényeinek megfelelő rendszeres, de legalább napi egyszeri ellenőrzéséről.

5. § (1) Az állattartó gondoskodni köteles az állat megfelelő és biztonságos elhelyezéséről, szakszerű gondozásáról, szökésének megakadályozásáról.

(2) A megkötve tartott vagy mozgásában egyéb módon korlátozott állat számára is biztosítani kell a zavartalan pihenés és a sérülésmentes mozgás lehetőségét.

(3) A szabadban tartott állatok számára - azok természetes viselkedését is figyelembe véve - biztosítani kell olyan területet, illetve létesítményt, ahol azok veszély esetén, valamint az időjárás káros hatásaival és az egészségre ártalmas hatásokkal szemben védelmet találnak.

(4) Az állandóan zárt körülmények között tartott állat számára az állattartó köteles az állat szükségleteihez igazodó, megfelelő mozgásteret biztosítani.

(5) A gazdasági haszon céljából tartott állat tartása, szállítása és életének kioltása során előnyben kell részesíteni az állatkímélő technológiákat.

(6) A kedvtelésből tartott állat ürülékét az állattartó a közterületről köteles eltávolítani.

Az állat kímélete, az állatkínzás tilalma

6. § (1) Az állatnak tilos indokolatlan vagy elkerülhető fájdalmat, szenvedést vagy sérülést okozni, az állatot károsítani, így különösen az állatot nem szabad:

a) kínozni,

b) emberre vagy állatra uszítani, illetőleg állatviadalra idomítani,

c) kényszertakarmányozásra fogni, kivéve az egészségügyi megfontolásból való kényszerű táplálás esetét,

- d) a kíméletét nem biztosító módon mozgatni és szállítani, elhelyezni,
- e) a teljesítőképességét felismerhetően meghaladó teljesítményre kényszeríteni,
- f) természetellenes és önpusztító tevékenységre szoktatni.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja nem terjed ki az érett libatoll házilag vagy az engedélyezett technológia szerint végzett szedésére, illetve c) pontja a házilag vagy az engedélyezett technológia szerinti liba- és kacsatömésre.

(3) A 2. § (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott állatok esetében az (1) bekezdés b) pontját a külön jogszabályban meghatározottak szerint kell alkalmazni.

7. § (1) Tilos az állat fizikai, pszichikai állapotának olyan megterhelése, küzdelemre készítése egy másik állattal vagy emberrel, amely sérülést vagy halált okozhat (a továbbiakban együtt: állatviadal). Tilos az állatviadal szervezése, tartása, továbbá az állatviadalra fogadás szervezése, az állatviadalon való közreműködés, részvétel, fogadáskötés.

(2) Tilos állatviadal céljára

a) állatot tartani, tenyészteni, kiképezni, idomítani, valamint más személynek átadni, vagy forgalmazni;

b) építményt, földterületet vagy egyéb helyet, anyagi eszközt más személy rendelkezésére bocsátani.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom nem vonatkozik a vadászatra alkalmazott állatnak jogszerűen történő kiképzésére, vadászaton való alkalmazására.

8. § Az ember környezetében tartott állat, valamint a veszélyes állat tulajdonjogával, tartásával felhagyni nem szabad. Az állat elűzése, elhagyása vagy kitétele tilos.

8/A. § Élő állatot nyereményjáték díjaként csak e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott feltételek szerint lehet használni, amennyiben az állat elhelyezésének és tartásának feltételei biztosítottak.

8/B. § Állatot a nemi vágy kielégítésére irányuló cselekmény során felhasználni tilos.

Beavatkozás az állaton

9. § (1) Az állaton fájdalommal vagy károsodással járó beavatkozást - az állat érdekében szükséges azonnali beavatkozások kivételével - kizárólag szakirányú végzettséggel, illetve az állattartók körében szokásos beavatkozás esetében csak gyakorlattel rendelkező személy végezhet.

(2) Beavatkozás érzéstelenítés nélkül csak akkor végezhető, ha az érzéstelenítés, illetőleg az

ehhez szükséges rögzítés legalább akkora fájdalommal járna mint a beavatkozás. A gazdasági haszon céljából tartott állaton érzéstelenítés nélkül végezhető beavatkozásokról külön jogszabály rendelkezik.

(3)

10. § (1) Az állaton minden olyan beavatkozást el kell végezni, amelynek elmulasztása az állat fájdalmát, szenvedését idézi elő, az állatnak sérülést okoz, vagy az állat károsodásához vezet.

(2) Az állaton küllemének megváltoztatása érdekében, továbbá más, nem az állat egészsége vagy későbbi egészségkárosodásának megelőzése céljából történő sebészeti beavatkozás - az ivartalanítás, valamint e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott további beavatkozás kivételével - nem végezhető.

(3) Az állat megjelölésénél az állat számára a legkisebb fájdalommal járó megoldást kell alkalmazni.

Az állat életének kioltása

11. § (1) Az állat életét elfogadható ok vagy körülmény nélkül kioltani nem szabad. Elfogadható oknak, körülménynek minősül különösen az élelmezési cél vágóállat esetében, a prém termelése, az állományszabályozás, a gyógyíthatatlan betegség, illetve sérülés, a fertőző betegségek felszámolása, valamint az azok ellen való védekezés, a kártevők irtása, a másként el nem hárítható támadás megakadályozása, a tudományos kutatás, valamint közegészségügyi veszély elhárítása. Eb és macska tekintetében az élelmezési cél, illetve a prém termelése nem minősül elfogadható oknak, körülménynek, továbbá tilos e fajok élelmiszerként és prémként történő felhasználása.

(2) Tilos macska vagy eb prémjét, valamint az ilyen prémet tartalmazó terméket forgalomba hozni, értékesítés céljából tartani, értékesítésre felajánlani vagy terjeszteni, vagy azt az ország területére behozni, illetve onnan kivinni, kivéve, ha az valamely közösségi jogi aktus alapján oktatási vagy preparálási célból engedélyezett.

12. § (1) Az állat életének kioltása - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - kizárólag kábítás után történhet.

(2) A kábítási kötelezettség nem vonatkozik a gerinctelen állatokra, a háztartásban élelmezési célra levágott baromfira, nyúlra, valamint arra az esetre, ha az állat életének kioltását szükséghelyzet indokolja. Ezekben az esetekben is gondoskodni kell azonban arról, hogy az állat életének kioltása szakszerű gyorsasággal és a legkisebb szenvedéssel járjon.

(3) Külön jogszabály rendelkezik az állati élet olyan módon történő kioltásáról, amelynél az előzetes kábítás nem kötelező, ha az eljárás azonnali teljes öntudatvesztést és érzéketlenséget vagy halált okoz.

III. Fejezet

EGYES ÁLLATOK VÉDELMEINEK KÜLÖN SZABÁLYAI

A vágóállat tartása és kímélete

13. § (1) A vágóállatok körét külön jogszabály állapítja meg.

(2) E fejezet előírásai nem vonatkoznak az engedélyezett tudományos kísérletekre, valamint a vadon élő állatok elejtésére.

14. § (1) A vágóhidnak - kivéve a nyúl-, a prémesállat-, valamint a baromfivágóhidakat - rendelkeznie kell etető- és itatóvályúval felszerelt, szükség esetén az állatok megkötéséhez szükséges eszközökkel is ellátott fedett területtel.

(2) A fajából, neméből, életkorából adódóan, vagy egyéb okból egymással szemben ellenségesen viselkedő állatokat egymástól el kell különíteni.

(3) A vágóhidak kialakításának, berendezéseinek és felszerelésének, valamint azok működésének biztosítania kell az állatok kíméletét mindenfajta elkerülhető izgalomtól, fájdalomtól és szenvedéstől.

15. § Ha az állatot a vágóhidra érkezését követően nem vágják le azonnal, úgy várakoztatása idejére biztosítani kell ellátását és nyugodt pihenését.

16. § A vágóhidon a vágóállat állapotát és egészségét a megérkezéskor, a várakoztatott állatot pedig szükség szerint ellenőrizni kell. A beteg, elgyengült vagy sérült állatot haladéktalanul el kell különíteni, és gondoskodni kell elkülönített levágásáról.

17. § A kábítás nélküli állatvágás esetén az állatot levágás előtt úgy kell lefogni, amely alkalmas arra, hogy az megkímélje minden elkerülhető fájdalomtól.

18. § A kábítást úgy kell elvégezni, hogy annak hatása fennmaradjon, amíg a levágást követően az állat ki nem vérzik.

19. § Az állat vágására külön jogszabály eltérően rendelkezhet a következő esetekben:

a) szárnyas állat és nyúl vágása, azonnali halált okozó módszerrel;

b) kényszervágás, ha a kábításra nincs lehetőség;

c) prémes állatok, tenyésztett vad leölése;

d) rituális vágás.

A szőrméjükért tenyésztett fajok tartása

19/A. § (1) Állatot szőrméjéért tartani, tenyészteni, szaporítani csak e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott fajok esetében és feltételekkel szabad.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak megszegésével tartott állatot az állatvédelmi hatóság elkobozza, majd - amennyiben állatkertben történő elhelyezésük nem megoldható - az állat tulajdonosának költségére gondoskodik az állat életének megengedett módon történő kioltásáról.

A veszélyes állatfajok egyedeinek tartása

20. § (1)

(2) A természetvédelmi oltalom alatt nem álló, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá nem tartozó veszélyes állat tartására, szaporítására az állatvédelmi hatóság adhat engedélyt. Az engedély kizárólag abban az esetben adható meg, ha a tartás, illetve szaporítás a környezet nyugalmát és biztonságát nem sérti vagy veszélyezteti, és az egyed tartási feltételei - ideértve a tartáshoz, illetve szaporításhoz szükséges szakismeretet is - biztosítottak. Az engedélyben - ha az állat azonosíthatósága megoldható - rendelkezni kell a veszélyes állat azonosíthatóságának módjáról.

(3) A természetvédelmi oltalom alatt álló, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat tartását, szaporítását a természetvédelmi hatóság engedélyezi.

(4) A veszélyes állat tartási helyéül szolgáló ingatlanon, ingatlanrészben az állat fajának feltüntetésével a veszélyre felhívó jól látható tartós jelzést kell elhelyezni.

(5) Az állattartó veszélyes állatát közterületen csak átmenetileg, közvetlen és állandó felügyelettel, ember és állat életét, testi épségét nem veszélyeztetve tarthatja.

(6) A veszélyes állat tartójának gondoskodnia kell arról, hogy az állat közterületre vagy más magánterületére ne juthasson be. Ennek hiányában tartási engedély nem adható.

(7) A veszélyes állat tartását, illetőleg szaporítását jogszabály vagy hatósági határozat megtilthatja, illetve feltételhez kötheti. A veszélyes állatok körét, valamint tartásuk, szaporításuk, illetve a veszélyes állattá nyilvánítás feltételeit külön jogszabály állapítja meg.

(8) Az állatvédelmi hatóság a (2) bekezdésben, a természetvédelmi hatóság a (3) bekezdésben leírt veszélyes állat vonatkozásában nyilvántartást vezet, amely tartalmazza az állat tulajdonosának és tartójának nevét, címét, valamint az állat azonosítását szolgáló adatokat és az állat tartási helyének adatait.

21. § (1) A természetvédelmi oltalom alatt nem álló, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá nem tartozó veszélyes állatnak az országba való behozatalához az

állatvédelmi hatóság tartási engedélye szükséges. Az állatvédelmi hatóság a határozatát a rendőrségnek megküldi.

(2) A természetvédelmi oltalom alatt álló, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat országba való behozatalához a természetvédelmi hatóság tartási engedélye szükséges.

(3)

22. § (1) Veszélyes állat elidegenítése, felügyeletének átengedése hatósági engedélyhez kötött. Az engedélyezésre a veszélyes állat tartásának engedélyezésére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(2) A veszélyes állat tartója a veszélyes állat

a) eltűnését az állatvédelmi hatóságnak és a rendőrhatóságnak, a természetvédelmi oltalom alatt álló, illetőleg nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében a természetvédelmi hatóságnak is,

b) elhullását az állatvédelmi hatóságnak és az állatorvosnak

haladéktalanul köteles bejelenteni.

(3) Nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat eltűnését, elhullását a veszélyes állat tartója 15 napon belül a természetvédelmi hatóságnak köteles bejelenteni.

23. § (1) Ha a veszélyes állat tartója az engedélyben foglalt feltételeket nem, vagy nem megfelelően teljesíti, illetve veszélyes állatot engedély nélkül tart, vagy behoz az országba, az állatvédelmi hatóság, illetve természetvédelmi oltalom alatt álló, vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében a természetvédelmi hatóság - a tulajdonos költségére, a feltételek biztosításáig - a veszélyes állat állatkertbe vagy más megfelelő helyre való szállítását rendelheti el, vagy egyéb megfelelő intézkedést hozhat.

(2) Ha az állattartó az állatvédelmi hatóság, illetve - természetvédelmi oltalom alatt álló vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében - a természetvédelmi hatóság által előírt időpontig gondoskodik a jogszabályszerű állattartási feltételek biztosításáról, úgy az (1) bekezdés szerint elszállított állatot részére vissza kell szolgáltatni, ellenkező esetben az állatvédelmi hatóság, illetve - természetvédelmi oltalom alatt álló vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében - a természetvédelmi hatóság az állatot elkobozza. Az állatvédelmi hatóság, illetve - természetvédelmi oltalom alatt álló vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében - a természetvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, vagy ha ezt jogszabály kizárja vagy ez eredménytelen, az állat

végleges elhelyezéséről. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - hat hónap elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

24. § A veszélyes állat tartójának felelősségére a Polgári Törvénykönyvnek a fokozott veszéllyel járó tevékenységet folytatókra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

Eb által okozott fizikai sérülés, eb veszélyesnek minősítése és a veszélyes eb tartása

24/A. § (1) Az állatvédelmi hatóság az ebet egyedileg veszélyesnek minősítheti, amennyiben

a) az eb fizikai sérülést okozott, és megvalósulnak a veszélyesnek minősítés e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott feltételei, vagy

b) az eb fizikai vagy pszichikai állapota alapján feltételezhető, hogy az embernek fizikai sérülést okozhat, és ez a veszélyhelyzet kizárólag az eb veszélyesnek minősítésével hárítható el.

(2) Veszélyes eb az állatvédelmi hatóság által egyedileg veszélyesnek minősített eb.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti eljárásba be kell vonni az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértőt.

(4) Veszélyes eb kizárólag az állatvédelmi hatóság által kiadott engedéllyel, az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott feltételekkel és módon, ivartalanítva és elektronikus azonosítóval (a továbbiakban: transzponder) megjelölve tartható.

(5) Tilos veszélyes ebnek bármely módon való szaporítása, tenyésztése - ideértve a vétlen szaporulatot is -, kiállítása, bármely formában történő versenyeztetése, őrző-védő feladatokra való tartása, képzése és alkalmazása, az országba való behozatala, az országból történő kivitele.

(6) A veszélyes ebet polgári jogi szempontból vadállatnak kell tekinteni.

(7) Az e törvény és a végrehajtására kiadott jogszabály szerinti eljárásokban az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértőként az a személy járhat el, aki az állatvédelmi hatóságtól erre engedélyt kapott. Az engedélyezéssel egyidejűleg az állatvédelmi hatóság nyilvántartásba veszi a szakértőt. A nyilvántartás tartalmazza az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértők természetes személyazonosító adatait. Az állatvédelmi hatóság a honlapján közzéteszi a szakértői névjegyzékben szereplő személy nevét, telefonos elérhetőségét, valamint elektronikus levélcímét.

(8) A település jegyzője kérheti az állatvédelmi hatóságtól az eb egyedi veszélyesség

minősítését.

24/B. § (1) Az állatvédelmi hatóság a 24/A. § szerinti engedélyezési eljárásban jogosult kezelni

a) az eb tulajdonosának nevét és címét,

b) az eb felügyeletét ellátó természetes személy (továbbiakban: ebtartó) nevét, születési helyét és idejét, lakcímét, telefonszámát, elektronikus levélcímét,

c) az eb tartási helyét (település, kerület, utca, házszám),

d) az eb fajtáját, születési idejét, nemét, színét, hívónevét,

e) a transzponder sorszámát,

f) az ivartalanítás időpontját,

g) az eb egyéb egyedi jellemzőit.

(2) Az állatvédelmi hatóság az (1) bekezdésben foglalt adatokról a veszélyes ebek hatékony azonosítása érdekében nyilvántartást vezet.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt adatokat az eb elpusztulásától, elvesztésétől, valamint tulajdonosváltásától számított három évig kell nyilvántartani.

(4) Az ebet veszélyesnek minősítő állatvédelmi hatóság a veszélyesnek minősítés tényét 8 napon belül köteles bejelenteni a transzponderrel megjelölt ebek adatait nyilvántartó országos elektronikus adatbázis működtetőjének.

24/C. § (1) Az állatvédelmi hatóság elrendeli az eb életének kioltását, amennyiben az halálos kimenetelű sérülést okoz embernek, és az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértő megállapítja, hogy az eb viselkedése egyértelműen a sérülés okozására irányult.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottakon túl az állatvédelmi hatóság elrendeli a veszélyes eb életének kioltását, amennyiben

a) a veszélyesnek minősítő határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül nem kérelmezik az eb tartásának engedélyezését,

b) a tartási engedélyében meghatározott biztonságos tartási feltételek az engedélyben előírt határidőig, de legkésőbb az engedély kiadásától számított 30. napig nem teljesülnek,

c) az eb ivartalanítása és transzponderrel való megjelölése a tartási engedély kiadásától számított 30 napon belül nem történik meg,

d) az eb a tartási engedélyben meghatározott biztonságos tartási feltételek teljesítéséig

embernek fizikai sérülést okoz,

e) az ebre vonatkozó tartási szabályokat megszegik, és emiatt az eb embernek fizikai sérülést okoz,

f) az ebet az engedélyezett tartási helyen, és az ebtartó felügyeletén kívül fogják be második alkalommal, vagy

g) annak tulajdonosa vagy az ebtartó ellen indított büntető- vagy szabálysértési eljárás során az állatot jogerős határozattal elkobozzák.

(3) Az állatvédelmi hatóság elrendelheti az eb életének kioltását, amennyiben az súlyos vagy maradandó sérülést okoz embernek, tartója 14 napon belül nem válik ismertté, viselkedésproblémáinak megfelelő kezelése nem biztosított, és az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértő megállapítja, hogy az eb viselkedése egyértelműen a sérülés okozására irányult.

(4) Az állatvédelmi hatóság az eb azonnali elkobzását, elszállítását és megfelelő helyen való tartását, valamint transzponderrel való megjelölését

a) rendelheti el, amennyiben az súlyos vagy maradandó kimenetelű sérülést okoz embernek;

b) rendeli el, amennyiben az halálos kimenetelű sérülést okoz embernek, vagy amennyiben az ebtartó veszélyes eb tartási engedélyét visszavonják.

(5) A jogerős határozattal elrendelt ivartalanítás, transzponderrel történő megjelölés, elkobzás, szállítás, tartás és az eb élete kioltásának költségei az eb tulajdonosát terhelik.

Az ország őshonos növény-, illetve állatvilágára ökológiai szempontból veszélyes állatokkal kapcsolatos tilalmak

24/F. § Az ország őshonos növény-, illetve állatvilágára ökológiai szempontból veszélyes, külön jogszabályban meghatározott állatok kedvtelésből való tartása, szaporítása és forgalomba hozatala tilos. A tilalom megszegésével tartott állatot az állatvédelmi hatóság elkobozza, majd gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

IV. Fejezet

A KÍSÉRLETI, OKTATÁSI VAGY EGYÉB TUDOMÁNYOS CÉLLAL

TARTOTT ÁLLATOKRA VONATKOZÓ KÜLÖN SZABÁLYOK

Az állatkísérlet végzésének általános szabályai

25. § Az e fejezetben foglalt előírásokat kizárólag a gerinces állatokon és lábasfejűeken végzett kísérletekre kell alkalmazni. E kísérletek végzésének részletes szabályait e törvény végrehajtására kiadott rendelet állapítja meg.

26. § (1) Állatkísérlet - e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott esetek kivételével - kizárólag nyilvántartásba vett intézményben, engedély alapján végezhető.

(2) Állatkísérlet kizárólag akkor engedélyezhető, ha annak elvégzését

a) alapkutatás,

b) translációs vagy alkalmazott kutatás az alábbi célok bármelyikével:

ba) emberek, állatok vagy növények betegségeinek, egészségi rendellenességeinek vagy más kóros elváltozásainak, azok hatásainak elkerülése, megelőzése, felismerése vagy kezelése,

bb) emberek, állatok vagy növények élettani állapotának feltárása, értékelése, szabályozása vagy módosítása, vagy

bc) az állatok jóléte és a mezőgazdasági célból tartott állatok termelési feltételeinek javítása,

c) a *b)* pontban foglalt bármely célból gyógyszerek, élelmiszerek és takarmányok, valamint egyéb anyagok vagy termékek kifejlesztése vagy gyártása, azok minőségének, hatékonyságának és biztonságosságának ellenőrzése,

d) a természetes környezet védelme,

e) a fajok megőrzésére irányuló kutatás,

f) felsőoktatás vagy a szakmai készségek megszerzése, fenntartása vagy fejlesztése céljából folyó képzés, vagy

g) igazságügyi orvostani vizsgálat elvégzése

teszi szükségessé.

(3) Szépítőszers, dohány- és egyéb élvezeti cikk, fegyver, ennek alkatrésze, továbbá lőszer előállítása céljából tervezett kísérletre engedély nem adható.

27. § (1) Amennyiben lehetséges, az állatkísérlet helyett élő állatok felhasználását nem igénylő, tudományosan elfogadott módszert vagy vizsgálati stratégiát kell alkalmazni.

(2) Az állatkísérlet során felhasznált állatok számát a lehető legnagyobb - a kísérlet

eredményességét még nem veszélyeztető - mértékben csökkenteni kell.

(3) A tenyésztés, szaporítás, elhelyezés és gondozás, valamint a kísérlet során alkalmazott módszerek tökéletesítésére kell törekedni az állati fájdalom, szenvedés, kín vagy maradandó egészségkárosodás elkerülése vagy a lehető legkisebb mértékűre csökkentése érdekében.

28. § (1) Az állatot feltételezhetően érő fájdalom, szenvedés, kín vagy maradandó egészségkárosodás mértéke alapján - e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott módon - minden kísérletet esetileg, e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott kritériumok alapján a következő kategóriák valamelyikébe kell besorolni:

a) érzéstelenítéssel-túlaltatással,

b) enyhe,

c) mérsékelt,

d) súlyos.

(2) Olyan kísérlet, amely súlyos, várhatóan hosszú ideig tartó és semmilyen módon nem enyhíthető fájdalommal, szenvedéssel vagy kinnal jár, - e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott esetek kivételével - nem végezhető.

29. § (1) Állatkísérlet kizárólag olyan felelős személy vezetésével végezhető, aki e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott végzettséggel, szakértelemmel és gyakorlattal rendelkezik.

(2) Állatkísérletet az végezhet, a kísérleti állatot az gondozhatja, az állat életét az olthatja ki, aki erre képesítő, e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott oktatásban részesült.

30. § (1) Kísérlet céljára az állatvédelmi hatóság által engedélyezett állatot szabad felhasználni.

(2) Az emberszabású majmok kísérleti célú felhasználása tilos.

(3) Nem emberszabású főemlősök kísérleti célú felhasználása csak e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott feltételek fennállása esetén engedélyezhető.

(4) Házasított állatfaj kóbor egyedét, valamint vadon befogott állatot - a (6) bekezdésben foglalt kivétellel - kísérlet céljára felhasználni nem szabad.

(5) Természetvédelmi oltalom alatt álló vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó állatfaj egyedén - a (2) és (3) bekezdés szerinti kivételekkel - kísérlet végzése akkor engedélyezhető, ha

a) a kísérlet elvégzését a 26. § (2) bekezdés e) pontja szerinti cél teszi szükségessé, vagy

b) a kísérlet a 26. § (2) bekezdés b) pont *ba)* alpontja, vagy c) pontja alá tartozik, a kísérletre károsító vagy potenciálisan életveszélyes emberi klinikai állapotok elkerülése, megelőzése, diagnózisa vagy kezelése érdekében kerül sor, és a felhasznált állat fogságban tenyésztett állat utóda, valamint tudományos indokok alapján a kísérlet természetvédelmi oltalom alatt nem álló vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá nem tartozó állatfaj felhasználásával nem vezetne eredményre.

(6) Az állatvédelmi hatóság e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott feltételek fennállása esetén mentességet adhat a (4) bekezdés alkalmazása alól.

31. § (1) Kísérleti célra állatot tenyészteni, szaporítani, beszállítani, tartani az állatvédelmi hatóság engedélyével szabad. A kérelemben meg kell jelölni a kérelmező természetes személyazonosító adatait.

(2) Az állatvédelmi hatóság a kísérleti állatot tenyésztőt, beszállítót, tartót és a tenyésztő, tartó létesítményt is nyilvántartásba veszi.

(3) Az engedélyben és a nyilvántartásban meg kell jelölni

a) a törvényben és e törvény végrehajtására kiadott rendeletben foglaltak betartásáért felelős személy,

b) a létesítményben található állatok jólétének és gondozásának felügyeletéért felelős személy,

c) az állatok jólétével és kezelésével kapcsolatban tanácsadói feladatokat ellátó, a laborállat-gyógyászatban jártas állatorvos vagy megfelelően képzett szakértő,

d) a munkahelyi állatjóléti bizottság elnökének személyes adatai közül a nevét, levelezési címét és az elektronikus levélcímét.

(4) Aki kísérleti állatot tenyészt, szaporít, beszállít vagy felhasznál, köteles nyilvántartást vezetni azon személyek nevééről és címéről, akiktől az állatokat beszerezte és akiknek az állatokat továbbadta. A nyilvántartásban szereplő adatokat öt évig meg kell őrizni.

Az állatkísérletek engedélyezése

32. § (1) Az állatkísérlet engedélyezése iránti kérelmet az állatvédelmi hatóságnak kell elektronikus úton benyújtani.

(2) Az állatvédelmi hatóság az állatkísérlet végzését határozott időre engedélyezi.

(3) Az állatvédelmi hatóság nyilvántartást vezet a kísérlet végrehajtásáért felelős személyek nevééről, levelezési címéről és elektronikus levélcíméről.

(4) Az engedélyezés során - a kérelmező által benyújtott dokumentáció, továbbá e törvény végrehajtására kiadott rendelet szerinti szakértői testület véleménye alapján - különösen figyelembe kell venni:

- a) az állatkísérlet elvégzésének indokoltságát és tudományos megalapozottságát, figyelemmel az állatkísérlet helyett élő állatok felhasználását nem ígérlő módszerek alkalmazásának követelményére,
- b) az alkalmazott korszerű módszertan indokoltságát és tudományos megalapozottságát az állatlétszám, a fájdalom, szenvedés, kín és maradandó károsodás lehető legkisebb mértékűre csökkentésének érvényesülése szempontjából,
- c) az állatoknak szenvedés, fájdalom vagy kín formájában okozott ártalmat indokoltá teszi-e a várt eredmény - az etikai megfontolásokat is figyelembe véve -, és végeredményben az emberek, állatok és a környezet javát szolgálhatja-e, valamint
- d) a kísérlet személyi és tárgyi feltételeinek rendelkezésre állását.

(5) Állatkísérlet engedélyezése iránti kérelem elbírálása során a szakértői testület munkájában nem vehet részt az,

- a) akinek a kérelmére indult az eljárás,
- b) akinek a kísérlet engedélyezéséhez érdeke fűződik, vagy
- c) aki az a) és b) pontban szereplő személlyel olyan viszonyban áll, amely a testületben való feladata ellátásához szükséges elfogulatlanságát veszélyezteti.

33. § (1) Az állatvédelmi hatóság az állatkísérletek végzéséről szóló jogszabályok, illetve a kérelemben foglalt és jóváhagyott feltételek vagy az engedélyben előírtak meg nem tartása esetén a kísérlet végzését az észlelt hiányosság megszűntetéséig felfüggesztheti, illetve a kísérletre vonatkozó engedélyt visszavonhatja.

(2) Az állatvédelmi hatóság a kísérleti állatok tartásának körülményeiről szóló jogszabályok megsértése, illetve a tartási, tenyésztési engedélyben előírtak meg nem tartása esetén kötelezi az állattartót az észlelt hiányosságok kijavítására, illetve a jogsértés súlyától, a jogsértő állapot időtartamától, ismétlődésétől, és különösen az állatnak okozott sérelem jellegétől függően visszavonhatja a tartási engedélyt, és kötelezi az állattartót az állatállomány megfelelő elhelyezésére. Az elhelyezés eredménytelensége esetén az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

(3) Az állatvédelmi hatóság az állatkísérletek végzéséről szóló jogszabályok, illetve a kérelemben foglalt és jóváhagyott feltételek vagy az engedélyben előírtak két éven belül történő ismételt megsértése esetén a kísérletre vonatkozó engedély visszavonásával egyidejűleg a kísérletet folytató személyt, illetve felhasználó létesítményt - az elkövetett

szabályszegés mértékére figyelemmel - a további kísérletek végzésétől határozott időre, de legalább hat hónapra és legfeljebb három évre eltilthatja.

(4) Az (1)-(3) bekezdés szerinti jogkövetkezmény nem járhat hátrányos következményekkel az állatok jólétére nézve.

34-35. §

V. Fejezet

AZ ÁLLAT SZÁLLÍTÁSA

36. § (1) Az állat terelésénél, lábönhajításánál, a szállítóeszközre való fel- és lerakásánál, valamint szállításánál úgy kell eljárni, hogy az az állatnak ne okozzon fájdalmat, szenvedést vagy sérülést.

(2) A célállomáson az állat kirakását haladéktalanul meg kell kezdeni.

37. § (1) Az állat élettani szükségleteinek kielégítéséhez szükséges feltételeket a szállítónak biztosítani kell, viselkedési szükségleteire pedig figyelemmel kell lennie.

(2) Az állatot olyan szállítóeszközön kell szállítani, amely annak sérülést nem okozhat, és megvédi az időjárás káros hatásaitól.

(3) Ha az állat szállítása során gondozást igényel, olyan kellő jártassággal rendelkező személynek kell kíséernie, aki alkalmas a gondozási teendők ellátására.

38. § (1) Az élő állat közúton, vasúton, vízi úton, illetve légi úton történő szállításának, továbbá postai úton való továbbításának részletes szabályait külön jogszabály, nemzetközi viszonylatban nemzetközi egyezmény állapítja meg.

(2) A vágóállat szállítása térben és időben korlátozható.

VI. Fejezet

AZ ÁLLATKERT, A CIRKUSZI MENAZSÉRIA ÉS A KEDVTELESBŐL TARTOTT ÁLLATOK KERESKEDÉSÉNEK LÉTESÍTÉSÉRE ÉS FENNTARTÁSÁRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

39. § (1) Állatkert létesítését a természetvédelmi hatóság engedélyezi. A természetvédelmi hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.

(2) Az engedély kiadásának általános feltételei:

- a) az állattartás jogszabályban meghatározott feltételeinek teljesítése, a rendszeres állatorvosi felügyelet és az elkülönítés (karantén) lehetőségének biztosítása;
- b) az állatkert vezetője rendelkezik felsőfokú képesítéssel;
- c) az állatgondozók rendelkeznek szakirányú képzettséggel;
- d) alapítói nyilatkozat a tartós működtetéshez szükséges vagyoni fedezet meglétéről.

(3) Az állatkert létesítése iránt benyújtott kérelemhez csatolni kell az állattartási szabályzatot.

40. § (1) Cirkuszi menaszéria létesítéséhez és fenntartásához a kereskedelmi hatóság engedélye szükséges. A hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.

(2) Az (1) bekezdést a cirkuszi menaszéria létesítési és működtetési tevékenységnek a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény szerinti szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező szolgáltató által határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében történő folytatására is alkalmazni kell.

(3) Állandó telephellyel nem rendelkező vándorcirkusznak, cirkuszi menaszériának állattartására, állat, valamint állatszám bemutatására engedély nem adható.

(4) Delfin és cápa országba történő behozatala, utaztatása és bemutatása - az (5) bekezdésben foglalt kivétellel - tilos.

(5) A természetvédelmi hatóság engedélyezheti állatkert részére cápa behozatalát, utaztatását, illetve bemutatását, ha a megfelelő tartás feltételei tartósan biztosítottak.

(6) Kedvtelésből tartott állatok kereskedésének létesítéséhez és működtetéséhez a kereskedelmi hatóság engedélye szükséges. A hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.

(7) A cirkuszi menaszéria, valamint a kedvtelésből tartott állatok kereskedése létesítésének, működtetésének engedélyezésére, működésére, továbbá a kedvtelésből tartott állatokra, a cirkuszi állatokra és a bemutatás céljára tartott állatokra vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.

VII. Fejezet

AZ ÁLLATPANZIÓ ÉS ÁLLATMENHELY LÉTESÍTÉSÉNEK ÉS FENNTARTÁSÁNAK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

41. § (1) Állatpanzió és állatmenhely (a továbbiakban együtt: állatotthon) létesítését az állatvédelmi hatóság engedélyezi. Az állatvédelmi hatóság az engedély megadásával

egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedély akkor adható meg, ha

a) az állattartás jogszabályban meghatározott feltételei tartósan és folyamatosan rendelkezésre állnak;

b) a rendszeres állatorvosi ellátás biztosított;

c) az állatotthon működtetése nem sérti a köznyugalmat;

d) az állatotthon vezetője vagy a (3) bekezdés szerinti működési szabályzatban megjelölt felelős személy szakirányú végzettséggel rendelkezik;

e)

(3) Az állatotthon létesítése iránti kérelemhez - a külön jogszabályban meghatározottakon túlmenően - mellékelni kell az állatotthon működési szabályzatát.

(4) A (2) bekezdésben foglaltakon túl az állatmenhely akkor létesíthető és tartható fenn, ha biztosított annak tartós működtetéséhez szükséges vagyoni fedezet.

(5) Az állatotthonok létesítésére vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.

VIII. Fejezet

AZ ÁLLATVÉDELMI FELADATOK PÉNZÜGYI FEDEZETE, AZ EBNYILVÁNTARTÁS, AZ EBRENDÉSZETI HOZZÁJÁRULÁS, AZ ÁLLATVÉDELMI BÍRSÁG

42. § (1) Az e törvény szerinti állami feladatok ellátásának, valamint az önkormányzati feladatok támogatásának állami pénzügyi forrásai:

a) a központi költségvetésben állatvédelemre előirányzott pénzösszegek,

b) az állatvédelmi hozzájárulás,

c) az állatvédelmi bírság.

(2) Az állatok védelmével kapcsolatos feladatok ellátásához állatvédelmi hozzájárulást kell fizetni. Az állatvédelmi hozzájárulásra kötelezett termékek körét, a hozzájárulás mértékét, valamint fizetésének és felhasználásának szabályait külön törvény állapítja meg.

42/A. § (1) A transzponderrel megjelölt ebek adatait országos elektronikus adatbázisban (a továbbiakban: adatbázis) kell nyilvántartani az állat tartója és más személyek jogainak,

személyi biztonságának és tulajdonának védelme céljából.

(2) Az adatbázisba való regisztrációért e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni, mely díj az adatbázis működtetőjének a bevétele. Az eb transzponderrel történő megjelöléséért legfeljebb 3500 Ft összeg kérhető az állat tartójától, amely magában foglalja a transzponder árát, a beültetés díját és az adatbázisba való regisztráció díját.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adatbázist az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv működteti.

(4) Az adatbázisnak az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

a) az eb tulajdonosának nevét, címét,

b) az ebtartó nevét, lakcímét, telefonszámát, elektronikus levélcímét,

c) az eb fajtáját, nemét, születési idejét, színét, hívónevét,

d) az eb tartási helyét,

e) a beültetett transzponder sorszámát, a beültetés időpontját, a beültetést végző szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

f) ivartalanított eb esetén az ivartalanítás időpontját, az ivartalanítást végző szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

g) az eb oltási könyvének számát, az azt kiadó szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

h) az eb veszettség elleni védőoltásainak időpontját,

i) az eb veszettség elleni védőoltásai során használt oltóanyagot, annak gyártási számát, valamint az oltást végző szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

j) a veszettség szempontjából aggályos eb megfigyelési státuszának tényét, időpontját,

k) kisállatútlevéllal rendelkező eb esetén az útlevel számát, kiállításának időpontját, a kiállító szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

l) az eb veszélyessé minősítésének tényére és időpontjára vonatkozó adatot,

m) elismert tenyésztő szervezet által törzskönyvezett eb esetén a származási igazolás másolatát.

(5) Az adatbázis működtetője jogosult kezelni a (4) bekezdésben meghatározott adatokat.

(6) Az eb tulajdonosa és tartója köteles a (4) bekezdés szerinti adatokat az eb transzponderrel történő megjelölését és regisztrációját végző állatorvos rendelkezésére

bocsátani.

(7) Az adatbázis működtetője biztosítja a (4) bekezdés *c)*, *h)* és *l)* pontja szerinti adatokhoz való nyilvános hozzáférést az állatba ültetett transzponder sorszáma alapján.

(8) Jogszabályban meghatározott közfeladat ellátása érdekében az adatbázis működtetője az adatbázishoz

a) hozzáférést biztosít a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat részére,

b) hozzáférést biztosíthat bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság és más közigazgatási szerv részére.

(9) Az adatbázisban szereplő adatok tulajdonjogot nem igazolnak.

42/B. § (1) A tartás helye szerint illetékes települési, fővárosban a kerületi önkormányzat ebrendészeti feladatainak elvégzése érdekében, illetve a veszettség elleni oltás járványvédelmi vonatkozásaira való tekintettel három évente legalább egy alkalommal ebösszeírást végez.

(2) Az ebösszeírás során a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat jogosult kezelni a 42/A. § (4) bekezdés szerinti adatokat.

(3) A települési, fővárosban a kerületi önkormányzat az ebösszeírás alapján a (2) bekezdésben foglalt adatokról helyi elektronikus nyilvántartást vezet, az állat tulajdonosa, tartója és más személyek jogainak, személyes biztonságának és tulajdonának védelme, valamint ebrendészeti és állatvédelmi feladatainak hatékony ellátása céljából.

(4) Az adatbázis működtetőjének kérésére a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, valamint a Magyar Állatorvosi Kamara köteles a nyilvántartott ebekről adatot szolgáltatni.

(5) Az eb tulajdonosa és tartója az ebösszeíráskor köteles a (2) bekezdés szerinti adatokat a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat rendelkezésére bocsátani.

42/C. § (1) Az ebtartás helye szerint illetékes települési, fővárosban a kerületi önkormányzat az adott év első napjáig négy hónapos kort betöltött eb után az eb tulajdonosától évente ebrendészeti hozzájárulást szedhet be.

(2) Az adott évi ebrendészeti hozzájárulás tekintetében az eb tulajdonosának az év első napján az oltási könyvben tulajdonosként feltüntetett természetes vagy jogi személyt jogi személyiség nélküli szervezetet kell tekinteni.

(3) Az éves ebrendészeti hozzájárulás mértékét a tartás helye szerint illetékes települési, fővárosban a kerületi önkormányzat

a) az eb tartási céljának,

b) az eb tartásának állatjóléti és ebrendészeti jellemzőinek (tartási hely típusa, mérete, tartott ebek száma),

c) az ebtartó szociális helyzetének

figyelembe vételével állapítja meg, de az nem haladhatja meg ebenként veszélyes eb vonatkozásában a húszezer, más eb esetében a hatezer forintot.

(4) Nem szedhető ebrendészeti hozzájárulás

a) a védett őshonos vagy veszélyeztetett, magas genetikai értéket képviselő tenyésztett magyar állatfajták nemzeti kinccsé nyilvánításáról szóló 32/2004. (IV. 19.) OGY határozat mellékletében felsorolt magyar kutyafajtákba tartozó törzskönyvezett,

b) a mentő-, jelző-, vakvezető, rokkantsegítő vagy terápiás,

c) a Magyar Honvédségben, rendvédelmi szervben, nemzetbiztonsági szolgálatban vagy közfeladatot ellátó őrszolgálatban alkalmazott,

d) - a veszélyes eb kivételével - az ivartalanított,

e) az ismert tartóval nem rendelkező és állatmenhelyen, ebrendészeti telepen vagy állatvédelmi szervezet gondozásában tartott, valamint

f) állatmenhelyről, ebrendészeti telepről vagy állatvédelmi szervezettől örökbefogadott eb után.

(5) Az állatvédelmi szervezet gondozásában tartás tényét az állatvédelmi szervezet vezetője írásban igazolja.

(6) Az állatmenhelyről, ebrendészeti telepről vagy állatvédelmi szervezettől történő örökbefogadás tényét az örökbeadó intézmény vagy szervezet vezetője írásban igazolja.

(7) A települési, fővárosban a kerületi önkormányzat köteles a befolyt ebrendészeti hozzájárulás teljes összegét az ebek ivartalanításának támogatására, az állatmenhelyek és az ebrendészeti telepek fenntartására, állatvédelmi szervezetek támogatására, valamint az ebösszeírás vagy egyéb, az ebtartással kapcsolatos állatjóléti és közegészségügyi intézkedések finanszírozására fordítani.

(8) A határidőre meg nem fizetett ebrendészeti hozzájárulás adók módjára behajtandó köztartozás.

43. § (1) Aki tevékenységével vagy mulasztásával az állatok védelmére, kíméletére vonatkozó jogszabály vagy hatósági határozat előírását megsérti vagy annak nem tesz eleget, magatartásának súlyához, ismétlődéséhez, és különösen az állatnak okozott sérelem

jellegéhez, időtartamához igazodó mértékű állatvédelmi bírságot köteles fizetni.

(2) Az állatvédelmi bírságot az állatvédelmi hatóság szabja ki.

(3) Az állatvédelmi bírság kiszabására az állatvédelmi hatóságnak az (1) bekezdésben meghatározott magatartásról történt tudomásszerzését követő egy éven túl nincs lehetősége. Az elkövetéstől számított öt éven túl nem szabható ki bírság, kivéve, ha a magatartás jogszerűtlen állapot fenntartásával valósul meg. Ebben az esetben az elévülés mindaddig nem kezdődik meg, amíg a jogszerűtlen állapot fennáll.

(4) A bírság megfizetése nem mentesít más jogkövetkezmények alól.

(5) Az állatvédelmi bírság mértékét, megállapításának módját, a kiszabására és felhasználására vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

(6) Állatvédelmi bírság kiszabása helyett vagy azzal egyidejűleg az állattartót a hiányosságok kijavítására, pótlására kell kötelezni, továbbá az állatok gondozásával, a velük való helyes bánásmóddal kapcsolatos állatvédelmi oktatáson (továbbiakban: állatvédelmi képzés) való részvételre kötelezhető.

(7) Ha az állatvédelmi képzésen való részvételre kötelezett állattartó a kötelezettségének önként nem tesz eleget, az állatvédelmi képzés, illetőleg annak hátralévő része helyébe állatvédelmi bírság lép.

(8) A határidőre meg nem fizetett állatvédelmi bírság adók módjára behajtandó köztartozás.

(9) Ha kedvtelésből tartott állat tartója az állatok védelmére vonatkozó jogszabályok vagy hatósági határozat rendelkezésének szándékos vagy ismételt megsértésével állatának maradandó egészségkárosodását vagy elpusztulását okozza, és a kedvtelésből tartott vagy a jövőben tartandó állat jóléte állatvédelmi bírság kiszabásával és az állatvédelmi képzésen való részvételre kötelezéssel sem biztosítható, az állatvédelmi hatóság - állatvédelmi bírság kiszabása mellett - az állattartót állat kedvtelésből való tartásától a jogsértés súlyától függően 2-8 évre eltiltja.

(10) Ha nem kedvtelésből tartott állat tartója az állatvédelemre vonatkozó jogszabályok vagy hatósági határozat rendelkezésének szándékos és ismételt megsértésével állatának maradandó egészségkárosodását vagy elpusztulását okozza, és a tartott vagy a jövőben tartandó állat jóléte állatvédelmi bírság kiszabásával és az állatvédelmi képzésen való részvételre kötelezéssel sem biztosítható, az állatvédelmi hatóság - állatvédelmi bírság kiszabása mellett - az állattartót az érintett állatfaj tartásától a jogsértés súlyától függően 2-8 évre eltiltja.

(11) Ha nem kedvtelésből tartott állat tartója az állatvédelemre vonatkozó jogszabályok vagy hatósági határozat rendelkezéseinek szándékos vagy ismételt megsértésével állatának maradandó egészségkárosodását vagy elpusztulását okozza, és a tartott vagy a jövőben

tartandó állat jóléte állatvédelmi bírság kiszabásával és az állatvédelmi képzésen való részvételre kötelezéssel sem biztosítható, az állatvédelmi hatóság - állatvédelmi bírság kiszabása mellett - az állattartót a jogsértés súlyától függően 2-8 évre

a) az állatok tartása, egészségi állapota tekintetében rendszeres jelentéstételre kötelezheti, vagy

b) az érintett állatfaj vonatkozásában tartási gyakorlattal rendelkező személy igénybevételére kötelezheti.

(12) Ha az állattartó a (11) bekezdés szerinti kötelezettségeit megsérti, az állatvédelmi hatóság a (10) bekezdésben foglalt jogkövetkezményt alkalmazhatja.

IX. Fejezet

AZ ÁLLATVÉDELMI OKTATÁS

43/A. § (1) Az állatokkal szembeni megfelelő magatartásra, gondoskodásra nevelést, az állatok megismertetését az iskolai általános képzésbe, a szakképzésbe és az ismeretterjesztésbe be kell építeni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatok végrehajtását az állami és önkormányzati szervek, valamint az oktatási intézmények kötelesek előmozdítani.

(3) Az állam az állatokkal szembeni megfelelő magatartásra neveléssel összefüggő feladata ellátásáért való felelőssége körében, a szükséges ismeretek széles körű terjesztésével, tájékoztatások, képzések, oktatás biztosításával járul hozzá az állatok jóllétét figyelembe vevő szemlélet kialakításához.

43/B. § Az állatvédelmi hatóság

a) szakmailag felügyeli az állatok tartása során alkalmazandó állatvédelmi előírásokra vonatkozó iskolarendszeren kívüli hatósági jellegű képzést és vizsgáztatást,

b) részt vesz a képzés tartalmi követelményeinek kidolgozásában és a képzés szervezésében.

X. Fejezet

AZ ÜGYÉSZ SZEREPE AZ ÁLLATVÉDELEMBEN

44. § (1)

(2) Az állatok kíméletére és védelmére vonatkozó jogszabályok megsértése esetén az ügyész is jogosult keresetet indítani a tevékenységtől való eltiltás, illetőleg a tevékenységgel okozott

kár megtérítése iránt.

(3)

XI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

45. § (1) Amennyiben az állat továbbélése megszüntethetetlen vagy csillapíthatatlan szenvedéssel járna és gyógyulása nem várható, továbbá

a) az állat tartója ismeretlen, vagy

b) vadon élő, nem vadászható állat esetében az egyed a szabadon élésre vagy fogságban tartásra alkalmatlan,

az állatvédelmi hatóság köteles az állat életének fájdalom nélküli kioltásáról gondoskodni. Az állat életének kioltásával kapcsolatban felmerült igazolt költségeket a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat köteles megtéríteni. Vadászható állatfaj esetében a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló, védett állatfaj esetében a természet védelméről szóló törvény szabályait kell alkalmazni.

(2)

45/A. § Az e törvényben foglaltak végrehajtását - feladat- és hatáskörében eljárva - az állatvédelmi hatóság, az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv, illetve a természetvédelmi hatóság ellenőrzi.

45/B. § (1) Ha az állattartó az e törvényben, illetve a külön jogszabályban foglalt rendelkezéseket nem vagy nem megfelelően teljesíti és ez által az állat vagy ember egészségét súlyosan veszélyezteti, az állatvédelmi hatóság az állat tulajdonosának költségére elrendelheti - a feltételek biztosításáig - az állat megfelelő helyre való szállítását és a várható tartási költségek tulajdonos általi megelőlegezését.

(2) Ha az állattartó az állatvédelmi hatóság által előírt időpontig gondoskodik a jogszabályszerű állattartási feltételek biztosításáról, úgy az (1) bekezdés szerint elszállított állatot részére vissza kell szolgáltatni, ellenkező esetben az állatvédelmi hatóság az állatot elkobozza. Az állatvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Az állat a korábbi tulajdonosának, illetve korábbi tartási helyére nem adható ki. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - hat hónap elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

45/C. § Az e törvény alapján elkobzott állat tulajdonjoga törvény eltérő rendelkezése hiányában az államra száll.

46. §

47. § A miniszter az állatvédelmi hatósági feladatok ellátásának elősegítésére, valamint a társadalmi részvétel biztosítása érdekében szakértői testületet hoz létre. A testületben biztosítja az érintett szakmai szervezetek és a bejegyzett országos állatvédő egyesületek részvételét.

48. § (1) Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény szerinti azon civil szervezeteket, amelyek tevékenysége az állatok védelmére irányul, az állatvédelmi jogszabályok megsértése miatt általuk kezdeményezett hatósági eljárásokban az ügyfél jogállása illeti meg.

(2) Az állatvédelmi jogszabályok megsértése miatt - az ilyen magatartástól való eltiltás iránt - a bíróság előtt az (1) bekezdésben megjelölt szervezet pert indíthat.

(3)

48/A. § (1) A települési, fővárosban a kerületi önkormányzat önkormányzati állatvédelmi őrszolgálatot működtethet.

(2) Az önkormányzati állatvédelmi őrszolgálatra vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.

(3) A települési - a főváros belterületén a fővárosi - önkormányzat kötelező feladata a település belterületén a kóbor állatok befogása. Az így befogott kóbor állat - amennyiben a befogástól számított 15 napon belül a kóbor állat tulajdonosa nem válik ismertté - az állam tulajdonába kerül. Az állatvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - a külön jogszabályban meghatározott időtartam elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

(4) Ha a kóbor állat tulajdonosa ismertté válik, a tulajdonos köteles az állatot visszavenni, valamint a befogásával és elhelyezésével kapcsolatos költségeket megtéríteni. Ha a tulajdonos az állatot nem veszi vissza, vagy az állat egészségét súlyosan veszélyeztető tartási körülmények miatt az állat a tulajdonos részére nem adható ki, az állatvédelmi hatóság - az addig felmerült költségek megtérítésére való kötelezés mellett - az állatot elkobozza, ezt követően gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - a külön jogszabályban meghatározott időtartam

elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

48/B. § A 24/F. §-ban foglalt tartási tilalom nem vonatkozik a külön jogszabályban foglaltak szerint - az állatvédelmi hatóságnak - bejelentett állatokra. A bejelentésben meg kell jelölni az állat tulajdonosának vagy az állat tartójának nevét, címét, valamint az állat azonosítását szolgáló adatokat és az állat tartási helyének adatait. A bejelentett adatokról az állatvédelmi hatóság nyilvántartást vezet.

48/C. § Az állatvédelmi hatóság az általa nyilvántartott adatokat az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszerben kezeli.

49. § (1) Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba.

(2)

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) az állatvédelmi bírság mértékét, kiszabásának és felhasználásának részletes szabályait,

b) az állatvédelmi hatóság kijelölését, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos részletes feladat- és hatáskörét,

c) az önkormányzati állatvédelmi őrszolgálat létrehozására, működtetésére, feladat- és hatáskörére, valamint tagjaira vonatkozó részletes szabályokat,

d) az állatkísérletek végzésének részletes szabályait, a kísérleti célú állattenyésztés, -szaporítás, -tartás, -szállítás tevékenység folytatásának részletes feltételeit, az e tevékenységre jogosító engedély kiadásának rendjét, a nyilvántartás személyes adatot nem tartalmazó adattartalmát, valamint a nyilvántartás vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokat, továbbá a tevékenységre jogszabályban vagy hatósági határozatban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket,

e) a cirkuszi menázséria létesítése és működtetése engedélyezésének, fenntartásának, valamint a nyilvántartás vezetésének részletes szabályait, továbbá a nyilvántartás személyes adatot nem tartalmazó adattartalmát, továbbá a tevékenységre jogszabályban vagy hatósági határozatban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket,

f) a kedvtelésből tartott állatok kereskedése létesítésének és működtetésének engedélyezésére, működésére vonatkozó szabályokat, a nyilvántartás személyes adatot nem tartalmazó adattartalmát és a vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokat, a kereskedelmi hatóság kijelölését, valamint a kedvtelésből tartott állatok kereskedése működésének ellenőrzésére, továbbá a kedvtelésből tartott állatok tartására, forgalmazására és tulajdonjogának nem kereskedelmi célú átruházására vonatkozó részletes szabályokat,

g) a település belterületén a kóbor állatok befogásával, tulajdonjogának átruházásával és

elhelyezésével kapcsolatos feladatok ellátásának részletes szabályait,

h) az eb okozta fizikai sérülés, illetve ennek veszélye keletkezésekor felmerülő hatósági feladatokat, valamint a veszélyesnek minősített eb tartásának és a tartás engedélyezésének részletes szabályait,

i) a transzponderrel megjelölt ebek adatait nyilvántartó országos adatbázis működési feltételeit, valamint az adatbázisba történő regisztráció díját,

j) az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértők engedélyezésére vonatkozó részletes szabályokat

rendeletben állapítsa meg.

(4) Felhatalmazást kap

a) a miniszter, hogy a szakértői testület létrehozására, működtetésére vonatkozó részletes szabályokat, a mezőgazdasági haszonállatok sajátos tartási szabályait, a vágóállatok körét, az állatok levágásának és leölésének részletes szabályait,

b) a miniszter, hogy a veszélyes állatok körét, tartásuk és szaporításuk részletes feltételeit, a veszélyes állattá nyilvánítás feltételeit, a veszélyes állatok adatait nyilvántartó országos adatbázis működési feltételeit, valamint az állatkert és állatotthon létesítésének, működésének és fenntartásának részletes szabályait, ¹³⁷

c) a miniszter, hogy a rendészetért felelős miniszterrel egyetértésben az állatok elkábítására szolgáló eszközök, lövedékek körét, az állatok elkábításának részletes szabályait,

d)

e) a miniszter, hogy az élő állat nyereményjáték díjaként történő felhasználásának részletes szabályait,

f) a miniszter, hogy az állatok tartása során alkalmazandó állatvédelmi előírásokra vonatkozó iskolarendszeren kívüli hatósági jellegű képzések és vizsgáztatás részletes szabályait,

g) a miniszter, hogy az Európai Gazdasági Térség más szerződő államaiban megszerzett, az állatok tartása során alkalmazandó állatvédelmi előírásokra vonatkozó képesítést igazoló bizonyítványok elismerésének feltételeit és rendjét,

h) a miniszter, hogy a veszélyes eb tartása engedélyezésének igazgatási szolgáltatási díját, valamint a díj beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos szabályokat az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben,

i) a miniszter, hogy a szőrméjükért tartott állatfajok körét, tartásuk, tenyésztésük és szaporításuk különleges szabályait

rendeletben állapítsa meg.

(5) Felhatalmazást kap a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat képviselő-testülete, hogy az ebrendészeti hozzájárulás mértékét, kiszabásának feltételeit, a kedvezmények, mentességek körét, illetve a megfizetésének szabályait rendeletben határozza meg.

(6) Felhatalmazást kap a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat képviselő-testülete, hogy a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait rendeletben határozza meg.

50. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban - a végrehajtására kiadott jogszabályokkal együtt - az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 78/923/EGK határozata a mezőgazdasági haszonállatok védelméről szóló európai egyezmény megkötéséről,

b) a Tanács 88/306/EGK határozata a vágóállatok védelméről szóló európai egyezmény megkötéséről,

c) a Tanács 98/58/EK irányelve a mezőgazdasági haszonállatok védelméről,

d) a Tanács 99/22/EK irányelve a vadon élő állatok állatkertben való tartásáról,

e) a Tanács 1999/74/EK irányelve a tojóttyúkوك védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról,

f) a Tanács 1999/575/EK határozata a kísérleti és egyéb tudományos célokra felhasznált gerinces állatok védelmére vonatkozó európai egyezménynek a Közösség által történő megkötéséről,

g) a Tanács 2005/1/EK rendelete az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és a 1255/97/EK rendelete módosításáról,

h) a Tanács 2007/43/EK irányelve a hústermelés céljából tartott csirkék védelmét szolgáló minimumszabályok megállapításáról,

i) az Európai Parlament és Tanács 1523/2007/EK rendelete a macska- és kutyaprém, valamint az ilyen prémet tartalmazó termékek forgalomba hozatalának, a Közösségbe történő behozatalának, illetve onnan történő kivitelének tilalmáról,

j) a Tanács 2008/119/EK irányelve a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról,

k) a Tanács 2008/120/EK irányelve a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények

megállapításáról,

l) a Tanács 1099/2009/EK rendelete az állatok leölésük során való védelméről,

m) az Európai Parlament és a Tanács 2010/63/EU irányelve a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről.

51. § E törvény 42/C. § (4) bekezdésének *a)* pontja tervezetének a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, - a 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított - 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8-10. cikkében előírt egyeztetése megtörtént.